

et, at tidsplanen for denne finansielle pakkes vedtagelse strækker sig over 10-14 dage, og hvis vi fra færøsk side skal kunne forhandle om denne sag og også måske få nogle ændringer til det lovforslag, der ligger her, når det gælder Færøerne, så kræver det jo en meget hurtig handling. Derfor vil jeg spørge ministeren, hvordan man vil foretage disse forhandlinger, om de er gået i gang, og hvordan man vil sikre, at det, som statsministeren lovede i går, også bliver til virkelighed.

Jeg tror – og er overbevist om – at vi i Færøerne, i hele Norden og ikke mindst i Nordatlanten egentlig har et rimelig godt udgangspunkt for at komme igennem de omvæltninger, som vi vil se i den kommende tid. Vi har dyrekøbte erfaringer, vi bliver nødt til at finde en helt anden produktionsform i Færøerne, hvor vi bygger på vores naturressourcer, udnytter dem på en helt anden og ny bæredygtig måde. Vi bliver nødt til at omlægge til andre energiformer, og vi bliver nødt til at have pengeinstitutter, der fremover kan finansiere disse omlægningsformer af produktionsformer.

Jeg henstiller til regeringen endnu en gang, at man delagtiggør de færøske myndigheder i denne sag, for uanset hvordan sagen falder ud, vil de færøske pengeinstitutter, selv om de måske ikke har brug for de ordninger, der er i pakken, blive vurderet som en del af det danske finansielle system, og det vil dermed også være afgørende for, hvordan et meget nervøst marked også reagerer over for de færøske pengeinstitutter.

Med disse ord vil jeg bare sige, at de færøske myndigheder er klar til at forhandle og vi i Den Nordatlantiske Gruppe også er klar til at have samtaler med regeringen, hvilket vi længe har ønsket. Vi håber, at ønsket vil blive opfyldt nu, selv om det er i sidste afgørende øjeblik, at det sker.

Kl. 13:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Da vi behandler tre punkter samlet, er det ordføreren for forslagsstillerne af B 85, hr. Frank Aaen.

Kl. 13:27

(Ordfører for forslagsstillerne)

Frank Aaen (EL):

Tak. Det er indlysende, at det forslag, vi behandler her i dag, om at stille 100 mia. kr. til rådighed for banker, og som et flertal i Folketinget går ind for, ikke løser nogen som helst af de samfundsmæssige problemer, vi står over for, og som vi

kan se vokser dag for dag. Derfor har vi fremsat vores forslag om, at bankpakke II trækkes, og at vi i stedet for bruger milliarderne til en samfundspakke. Jeg tror, statsministeren på et tidspunkt talte om, at det skulle være en samfundspakke, men det endte altså med en bankpakke, og da man så havde fundet ud af det, prøvede man at opfinde et helt nyt navn, nemlig kreditpakke. Men det drejer sig jo helt enkelt om, hvorvidt man ønsker en samfundspakke, som altså kan afhjælpe problemerne i samfundet, eller om man ønsker en bankpakke, som er til fordel for bankerne og bankdirektørerne. Vi mener altså, at det, der er brug for, er en samfundspakke, som er målrettet de formål, som der er brug for at støtte for at kunne komme ordentligt igennem krisen.

Vi erkender, at der findes virksomheder, der har svært ved at få de kreditter, de har brug for, men i stedet for at sende pengene over i bankerne, hvor vi ikke ved hvad der sker med dem, foreslår vi oprettelse af en statslig kreditfunktion, som kan give lån direkte til de virksomheder, der måtte have brug for det for at kunne komme videre i deres udvikling. Det er noget, flere økonomer har foreslået på linje med Enhedslisten, og det er også noget, jeg hørte at Socialdemokratiet på et tidspunkt var inde på, men som altså nu er droppet: penge direkte til de virksomheder, der har brug for det.

Vi foreslår en velfærdspakke, der giver kommunerne og regionerne penge til renovering af skoler og iværksættelse af andre projekter, der er blevet udskudt på grund af de økonomiske rammer, staten har dikteret kommunerne. Hvis man fjernede anlægsloftet, ville der straks i morgen kunne startes byggeri ude på skoler, plejehjem og andre steder, hvor der er brug for det. Det vil øge velfærden og give arbejde til dem, der i dag fyres. Man taler om, at problemet er en kreditlemme – ja, det er muligt, og derfor havde vi også det første forslag med – men jeg vil sige, at det jo lige så meget er en ordreklemme, nemlig det, at håndværksmestre og andre virksomheder ikke får ordrer og derfor er nødt til at fyre folk. Derfor skal vi skabe nogle arbejdspladser for at sætte gang i tingene.

Vi ønsker en klima- og miljøpakke, der på samme tid kan gavne miljøet og klimaet og skabe beskæftigelse. Altså, når man på vindmøllefabrikker er nødt til at fyre folk, er der da ikke noget mere klogt end at gå i gang med at få sat nogle flere vindmøller op for på den måde at kunne afhjælpe arbejdsløsheden.